

**ODBIJANJE ZAHTEVA ZA UTVRĐIVANJE POVEĆANJA PROCENTA TRAJNO
UTVRĐENOG VOJNOG INVALIDITETA****Zakon o osnovnim pravima boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca****član 27**

Konačno rešenje doneto po istom osnovu

Sentenca:

Ne može se naknadno tražiti povećanje procenta trajno utvrđenog vojnog invaliditeta sa razloga pogoršanja oštećenja organizma, ukoliko je pri prvom utvrđivanju vojnog invaliditeta procenat vojnog invaliditeta već utvrđen po istom osnovu.

Iz obrazloženja:

"U postupku po žalbi tuženi organ je našao da je ožalbeni zaključak pravilan i na zakonu zasnovan. Obrazlažući svoju odluku tuženi organ je naveo da je tužilac prvi zahtev za priznavanje svojstva ratnog vojnog invalida podneo 7.10.1999. godine te je kao osnov za priznavanje navedenog svojstva u zahtevu istakao lečenje od psihičkog oboljenja od 16.11.1996. godine, lečenje na kardiovaskularnom odeljenju od 1996. godine i lečenje kod ortopeda od 1995. godine. Konačnim rešenjem Opštinske uprave V. broj ... od 28.6.2000. godine, na koje je data saglasnost Ministarstva za rad, boračka i socijalna pitanja Republike Srbije, broj ... od 11.9.2000. godine, tužiocu je prvi put priznato svojstvo ratnog vojnog invalida VII grupe sa 50% vojnog invaliditeta privremeno od 1.11.1999. godine do 30.06.2001. godine, po osnovu psihičkog oboljenja: reactio psychotica, za koju je u sporovedenom postuku utvrđeno da je postojala pre njegovog vojnog angažovanja na K. i M. u periodu od 16.4.1999. godine do 24.6.1999. godine, ali se pod okolnostima vršenja te vojne službe pogoršala, saglasno članu 27. Zakona o osnovnim pravima boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca (dalje: Zakon) ... Po isteku privremenog napred navedenog svojstva 30.6.2001. godine, tužiocu je i dalje po istom osnovu produžavano isto svojstvo privremeno sve do 23.7.2004. godine, kada je rešenjem Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike Republike Srbije broj ... od 7.11.2005. godine, tužiocu navedeno svojstvo ratnog vojnog invalida VII grupe sa 50% vojnog invaliditeta priznato trajno počev od 23.7.2004. godine. Na osnovu izloženog, a saglasno članu 27. stav 2. Zakona, po oceni tuženog organa nema osnova da se tužiocu po navedenom osnovu po kome mu je prvi put priznato pravo, prizna veći procenat vojnog invaliditeta od 50% koji mu je bio priznat kod prve ocene vojnog invaliditeta. Ovo stoga, jer tužilac u zahtevu od 21.10.2010. godine nije naveo da ponovnu ocenu vojnog invaliditeta traži i po osnovu oboljenja srca i oštećenja sluha. Kako proširenje podnetog zahteva za utvrđivanje vojnog invaliditeta i po drugom osnovu, oboljenja srca i sluha, nije izvršeno ni naknadno do donošenja rešenja u prvom stepenu, jer je to

tužilac učinio tek u izjavljenoj žalbi protiv odluke prvostepenog organa donete po podnetom zahtevu, to je, po oceni tuženog organa, prvostepeni organ u celini rešio zahtev tužioca od 21.10.2010. godine.

Sud je cenio navode tužbe, pa nalazi da su isti bez uticaja na pravilnost i zakonitost osporenog rešenja, s obzirom da su ovi navodi istovetni navodima žalbe, koje je tuženi organ ... potpuno i pravilno cenio i dao razloge koje prihvata i ovaj sud.

Sud posebno ističe da je tuženi organ u obrazloženju osporenog rešenja pogrešno naveo da je prvostepeni organ povredio pravila postupka kada je zahtev tužioca od 21.10.2010. godine, za povećanje procenta vojnog invaliditeta, zaključkom odbacio, umesto da je zahtev rešenjem odbio, te da navedena povreda zakona nije od uticaja na drugačije rešenje ove upravne stvari..."

(Presuda Upravnog suda, 8 U. 6401/2011 od 30.7.2013. godine)

